

ud over det, som er sparet; der kan ogsaa blive Spørgsmaal om, hvorvidt der allerede er sparet for meget. Hvis de Udtalelser, der er kommet fra radikal-socialdemokratisk Side, skal tages alvorligt, tror jeg, man tør anse det for givet, at man ikke fra denne Side vilde være gaaet til de Besparelser, som faktisk er foretaget. Jeg maa imidlertid mene, at de hidtil indførte Besparelser er forsvarlige. Den Beparelse, der i særlig Grad har givet Anledning til Diskussion, er Konjunkturtillæggets Nedgang. Jeg kan imidlertid ikke se andet end, at Nedsættelsen under Hensyn til hele den Form, hvorunder Tillæget var givet, er fuldt berettiget, og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at Embedsmændene, hvor tyngende det end kan virke, at de her maa give Afkald paa $\frac{1}{3}$ af Konjunkturtillæget, dog erkender, at dette er rimeligt.

Ud over disse tre Poster er der altsaa Sparsommeligheden i Almindelighed, og dér kan man, synes jeg, med Rette stille det Spørgsmaal: Har Ministeriet paa dette Omraade opfyldt den Mission, som Vælgerne gav det, den Gang det kom til at danne Regering? Jeg maa hævde, at jeg ser ikke rettere end, at dette er sket; jeg kan ikke paa nogen Maade tro, at et radikal-socialdemokratisk Ministerium vilde have kunnet komme tilnærmelsesvis saa vidt, som man er kommet under det nuværende Ministeriums Ledelse, uden dog at komme for vidt. Det var netop en af de store Fejl ved det radikal-socialdemokratiske System, at man paa Arbejdskontoen var kommet ud i et Uføre, som jeg ikke tror, at det radikal-socialdemokratiske Ministerium kunde have ført os ud af igen. Men dette skal jeg senere komme tilbage til, i Øjeblikket skal jeg kun konstatere, at hvad der kan naas paa Kontoen Sparsommelighed i denne Henseende, efter min Overbevisning saa nogenlunde er naaet. Tilbage bliver Arbejdsløsheden, men da dette i høj Grad hænger sammen med noget, jeg senere vil sige, vil jeg gerne paa dette Tidspunkt opstille en Sandsynlighedsberegning over, hvorledes man finansielt set vil komme igennem det Aar, i hvilket vi befinder os.

Paa Finansloven, der gælder for i Aar, er Indtægten paa § 5 opgjort til 315 Mill. Kr., senere er der vedtaget en Række Skattelove, og efter det Provenu, som Finansministeren har stillet i Udsigt, da disse Love blev fremsat, et Provenu, der, saa vidt jeg forstaar, ikke er forandret, skulde den samlede Indtægt af Skatter og Afgifter i Stedet for de 315 Mill. Kr., som findes paa Finansloven, derefter blive 422 Mill. Kr. Her maa

jeg nu straks sige, som jeg sagde, da jeg gik de enkelte Poster igennem, at jeg tror ikke, at man ad denne Vej naar op til de 422 Mill. Kr.; foreløbig regner vi imidlertid med Tallet 422 Mill. Kr., og gør vi det, vil det sige, at der paa Indtægtssiden skulde komme en Indtægt paa 107 Mill. Kr. mere end beregnet paa Finansloven. Hertil kommer saa Besparelser paa Militærudgifterne, som jeg har sat til 15 Mill. Kr., hvilket tilsammen giver en Forbedring af Balancen paa 122 Mill. Kr. i Sammenligning med Finanslovens Tal.

Saa kommer den anden Side. Der er paa Finansloven, som den er vedtaget, et Underskud paa 29,3 Mill. Kr. paa de ordinære Paragraffer indtil § 25. Paa § 26 er der en Udgift paa 49 Mill. Kr. For Aldersrentens Vedkommende er der stillet i Udsigt, at der vil medgaa 8 Mill. Kr. mere, end der er opført paa Finansloven. Efter Resultatet med Hensyn til sidste Aars Aldersrentestøttelsesudgifter vil Aldersrenteloven ingen økonomisk Indflydelse have, men regnskabsmæssigt skal de 8 Millioner medtages, forudsat naturligvis, at disse Tal holder, som man antager. Yderligere har den højtærede Finansminister paa det Tidspunkt, da han fremlagde sit Skatteprogram, udtalt, at man paa § 26 udover de Udgifter, som allerede findes paa Finansloven, maatte regne med rundt 50 Mill. Kr. . . . (*Finansministeren* [N. Neergaard]): Paa Tillægsbevillingsloven) . . . Ja, det gør finansielt set ikke nogen større Forskel, men her er altsaa en formel Misforstaaelse fra min Side, det er ikke paa § 26 alene, men paa Tillægsbevillingsloven i Almindelighed . . . (*Rode*: Det er alt for lidt.) . . . Ja, deri er jeg enig med det ærede Menlem, jeg maa mene det fuldt forsvarligt alene at regne med denne Udgift paa § 26, og der er ikke mindst efter den højtærede Finansministers Udtalelser afgjort Grund til at antage, at en Række af Udgifter, som man har budgetteret for i Aar, ikke kommer til Udbetaling, og det er da navnlig Udgifter paa § 26; men det vil igen sige, at § 26 i det Aar, der kommer, formentlig saa nogenlunde vil blive belastet med tilsvarende Beløb. Men hvis vi nu blot regner med de 50 Mill. Kr. vil det sige, at ikke alene de 122 Mill. Kr., hvormed Balancen bliver forbedret i Henhold til de Skattelove, der nu er vedtaget, vil medgaa, men at der yderligere vil medgaa 14 Mill. Kr.

For disse 14 Mill. Kr. mener jeg, der teoretisk set er Dækning, idet de nogenlunde vil svare til den Forøgelse af Indkomsten, der skulde flyde deraf, at i det Skatteaar,